В серці і сльози, і біль,—
небо над городом плаче.
Що це за туга? Відкіль
цей невгамований біль?

Мжиці зажурені звуки
і на землі, й по дахах!
В серце, що в'яне від скуки,
ллються зажурені звуки.

Сльози і біль без причин
в серці, якому байдуже...
Тут ані зрад, ні провин:
туга моя без причин.

Чи не найбільше це горе —
навіть не знати, чому
в серце несміливе, хворе
люте закралося горе?